

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ປິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 5, 6, 7
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 5, 6, 7
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 8, 9, 10
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະການ 1:1; ເພັງສັຣເສີນບົດທີ 100; ໂຢຮັນ 3:16; 2 ໂກຣິນ
ໂທ 8:8-9; ຟິລິບປອຍ 2:5-8; ຢາໂກໂບ 1:17-18

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະການ 1:1; ເພັງສັຣເສີນບົດທີ 100; ໂຢຮັນ 3:16; 2 ໂກຣິນໂທ
8:8-9; ຟິລິບປອຍ 2:5-8; ຢາໂກໂບ 1:17-18

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃນພຣະຄຳພີທັງໝົດຈະກ່າວເຖິງຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນ
ການຊົງສ້າງ, ໃນທັມຊາດ, ໃນການໄຖ່ແລະໃນແຕ່ລະຊີວິດ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຫ່ວງໃຍ່ບໍ່?, ມີໃຈຄັບແຄບບໍ່? ຫລື ວ່າມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊື່ແຈງ ໃຫ້ເຫັນຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງພຣະອົງໃນທັມຊາດ, ໃນ
ການກະທຳ, ແລະໃນຊີວິດຂອງແຕ່ລະຄົນ.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ເວລາເຂົ້າຫ້ອງຮຽນເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວໃຫ້ຄູສອນເນີ ບົດຮຽນພາກທຳອິດ ແລ້ວກໍໃຫ້ເລົ່າເຮືອງປະກອບ
ໄປດ້ວຍ ໃນມັດທາຍ 18:23-35 (ເຮືອງກ່ຽວກັບເຈົ້າທີ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ອະພັຍ)
ຄູຈະອະທິບາຍຕໍ່ ວ່າພວກເຮົາກຳລັງຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັນ. ເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນຍົກໂທດທີ່
ກັມຂອງເຮົາ ແຕ່ຕົວເຮົາເອງບໍ່ຍອມທີ່ຈະອະພັຍໃຫ້ອື່ນ. ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການເປັນທີ່ ພວກເຮົາຕ້ອງການ
ໃຫ້ຄົນອື່ນຍົກໂທດທີ່ໃຫ້ເຮົາ ຖ້າຄົນອື່ນຫາກຕິດທີ່ເຮົາແມ່ນແຕ່ສ້ຽວເງິນເຊັ່ນດຽວກັບຕ້ອງໃຫ້ເຂົານຳມາໃຫ້
ຄົບຖ້ວນ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນກໍຈະຕິດຢູ່ສິບນັ້ນຕລອດໄປ.
2. ອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບບົດຮຽນທີ່ຈະຮຽນຕໍ່ໄປ. “ກ່ຽວກັບເຮືອງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ”
(ກ) ເວລາໃດທີ່ເຮົາເອີ້ນວ່າງ່າຍໃນການທີ່ຈະທຳຄຸນກັບຄົນ? ແລະເວລາໃດຍາກທີ່ສຸດ?
(ຂ) ເວລາໃດທີ່ເຮົາເອີ້ນວ່າງ່າຍໃນການທີ່ຈະໃຫ້ອະພັຍໂທດແກ່ຄົນ? ແລະເວລາໃດຍາກທີ່ສຸດ?
(ຄ) ຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍທ່ານຢ່າງໃດ ເພື່ອຈະໃຫ້ເຮົາມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງໄດ້?
3. ໃຫ້ທັນກັບເຂົ້າມາຫາເຈ້ຍບົດຮຽນ “ຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງພຣະເຈົ້າ” ໃຫ້ຄູກ່າວເຖິງຄວາມສັມພັນທີ່
ພຣະເຈົ້າແລະພວກເຮົາມີຕໍ່ກັນ. ຖ້າພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາມີໃຈກວ້າງຂວາງແລ້ວ ພວກເຮົາທີ່ເປັນຄົນຂອງ
ພຣະອົງຈະເປັນຄືຢ່າງໃດ?

ນໍາພາສຶກສາພຣະຄັມພີ

4. ຂຽນລົງໃນກະດານ ລໍາດັບບົດຮຽນທີ່ຈະຮຽນ:

- ຈາກຄວາມຫວັງເປົ່າ (ປຖກ. 1:1)
- ຈິ່ງຖວາຍໂມທະນາພຣະເຈົ້າ (ພສສ. 100)
- ຄວາມຮັກທີ່ມີຄວາມເລິກເຊິ່ງ (ຢຮ. 3:16)
- ຄວນຈະເຫັນແກ່ພຣະອົງ (2 ກຣທ. 8:8-9)
- ຈິ່ງມີນໍ້າໃຈຕໍ່ກັນ (ຟລປ. 2:5-8)
- ຂອງປະທານທີ່ດີ (ຢກບ. 1:17-18)

5. ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ໃນປະຖົມມະການ 1:1 ແລ້ວຄຽຈະຖາມ:

- “ໃນປະຖົມມະການ” ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?
- “ພຣະເຈົ້າຊົງມີຣະມິດ” ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ?
- “ໃນທ້ອງຟ້າແລະແຜ່ນດິນໂລກມີຫຍັງແດ່?”
- “ເປັນຫຍັງຈິ່ງວ່າພຣະອົງເປັນທຸກຢ່າງ?”

6. ອ່ານ ເພັງສັລເສີນ 100 ຖາມ:

- ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈິ່ງຄວນຮ້ອງຖວາຍໂມທະນາພຣະເຈົ້າ?
- “ເປັນແກະໃນທົ່ງຫຍ້າຂອງພຣະເຈົ້າ” ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
- ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຄໍ້າປະກັນຫຍັງແດ່?

7. ໂຍຮັນ 3:16 ໃຫ້ທຸກຄົນອ່ານພ້ອມກັນດັງ ເນັ້ນຄໍາທີ່ວ່າ: ພຣະເຈົ້າ, ຮັກ, ໂລກ, ປະທານ, ບຸດອົງ
ດຽວ, ທຸກຄົນ, ເຊື່ອ, ຈົບຫາຍ, ຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດ
ພຣະເຈົ້າມີຄວາມກວ້າງຂວາງຢ່າງໃດໃນພຣະທັມຕອນນີ້?

8. 2 ໂກຣິນໂທ 8:8-9 ອ່ານແລ້ວຖາມ:

- ພຣະເຢຊູຮັ່ງມີຢ່າງໃດ?
- ພຣະອົງຊົງເປັນຄົນທຸກຢ່າງໃດ?
- ພວກເຮົາເປັນຄົນທຸກ ແຕ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນກໍາໄລຈາກພຣະເຢຊູ ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?

9. ອ່ານ ພິລິບປອຍ 2:5-8 ອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມໃນນີ້ໂດຍຫຍໍ້ “ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກເຮົາທັງໝົດ”

10. ຢາໂກໂບ 1:17-18 ອ່ານໃຫ້ດັງ

- ຢາໂກໂບອະທິບາຍເຖິງຈິດໃຈເອົາໃຫ້ຂອງພຣະເຈົ້າວ່າຢ່າງໃດ?
- ຂອງປະທານຢ່າງໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ

11. ຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານມີຄວາມຄິດຢ່າງໃດ?
12. ໃຫ້ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ
13. ອະທິຖານບົດ ຕຽມຕົວນະມັສການ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຫ່ວງທ່ານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພັງສັຣເສີນ 23; 27:1-5; 116:1-9; ມັດທາຍ 6:25-33

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພັງສັຣເສີນ 23; 27; 116:1-9; ມັດທາຍ 6:25-34

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມກວ້າງຂວາງແລະຄວາມເປັນຫ່ວງຂອງພຣະເຈົ້າຍັງມີຢູ່ຕໍ່ໄປເລື້ອຍໆ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຄິດວ່າ ພຣະເຈົ້າມີຄວາມເປັນຫ່ວງທ່ານບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະທັມທີ່ກ່າວມາວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຫ່ວງ ມະນຸດ ຈະເປັນຄວາມຈິງແທ້ບໍ່, ແລະມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ຢ່າງໃດ.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ຖາມນັກຮຽນຜູ້ໃດເຄີຍມີປະສົບການຊ່ວຍຄົນ ຈະເປັນຄອບຄົວ, ຈະເປັນເພື່ອນ, ຫລືຍາດພີ່ນ້ອງກໍໄດ້. ພາໄປຫາໝໍ, ພາໄປເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຖື, ພາໄປຊື້ອາຫານ.....

ເວົ້າລາຍລະອຽດໃຫ້ເພື່ອນໃນຫ້ອງຟັງ ຈັກສອງສາມຄົນ

2. ໃນການຮຽນພຣະທັມໃນວັນນີ້ ແມ່ນພວກເຮົາຈະສຶກສາກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຊົງປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ ຮັກສາເບິ່ງ ແຍງພວກເຮົາເໝືອນທີ່ເຮົາເປັນລູກແກະ.

ອ່ານພຣະທັມເພັງສັຣເສີນ 8:3-4 ອ່ານໃຫ້ດັງໆ ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດ ແລ້ວໃຫ້ອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ

ນຳສຶກສາພຣະຄຳພີ:

3. ຂຽນຫົວຂໍ້ບົດຮຽນລົງໃສ່ກະດານ “ພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງພວກເຮົາ”

- ຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ໃຈດີ (ພສສ. 23)
- ທີ່ປ້ອງກັນອັນເຂັ້ມແຂງ (ພສສ. 27)
- ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນຂອງພວກເຮົາ (ພສສ. 116:1-9)
- ພຣະອົງເປັນຜູ້ຊົງຈັດຕຽມ (ມທ. 6:25-33)

4. ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຫັນວ່າ ຫ້າທີ່ຂອງຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີນັ້ນຄືຫຍັງແດ່ ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນປະກອບສ່ວນ ຢ່າງນຶ່ງຫລືສອງຢ່າງກໍໄດ້. ພຣະເຈົ້າເປັນຫ່ວງພວກເຮົາຢ່າງນັ້ນລະ.

5. ເພັງສັຣເສີນ 27 ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານແລະກຳຖາມເປັນຂໍ້ໄປ:

- ໃນເພັງສັຣເສີນ 23 ພວກເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະ ໃນບົດທີ 27 ເດພວກເຮົາເຫັນພຣະເຈົ້າ ເປັນຢ່າງໃດ?

- ແຖວສຸດທ້າຍຂອງຂໍ້ທີ 1 ຖ້ອຍຄຳຕອນນີ້ ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
- ກະສັດດາວິດຜູ້ຂຽນເພັງສັຣເສີນ, ຜູ້ພົບບັນຫາ, ຜູ້ພົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທ່ານກໍຍັງວາງໃຈໃນຄວາມເປັນຫ່ວງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເປັນຫຍັງ?

6. ເຊີນທ້ອງຮຽນ ອ່ານເພັງສັຣເສີນ 116:1-9 ອ່ານແບບງຽບໆ.

- ທ່ານຄິດຢ່າງໃດຕໍ່ຜູ້ທີ່ຂຽນເພັງສັຣເສີນ? ລາວມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ?
- ຄົນຜູ້ນີ້ເຄີຍມີປະສົບການກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຫລືບໍ່?
- ສິ່ງດີເລີດຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຫຍັງແດ່? (ໃນຂໍ້ນີ້)

7. ມັດທາຍ 6:25-33 ນີ້ເປັນຄຳສອນທີ່ເຕືອນພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ກະວົນກະວາຍ ພຣະອົງໃຫ້ສົມທຽບວ່າສິ່ງໃດສຳຄັນ.

- ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບໍ່ໃຫ້ເຮົາມີຄວາມກະວົນກະວາຍ?
- ພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຫຍັງແດ່?
- ພວກເຮົາຄວນເນັ້ນໃສ່ອັນໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

8. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຫ່ວງຫລືບໍ່ເປັນຫ່ວງ ຈົກເອົາຫລຽນ 25 ເຊັ່ນອອກມາ ແລ້ວຫວາຍໄປ ໂຢນຂຶ້ນແລ້ວໃຫ້ຕົກລົງ ແມ່ນຖືກຕາມຄວາມຄິດຂອງທ່ານຫລືບໍ່?

ແຕ່ບັດນີ້ ເມື່ອທ່ານໄດ້ອ່ານ, ຟັງ, ພິຈາຣະນາ, ຕົກຕອງຢ່າງຖີ່ຖ້ວນແລ້ວທ່ານຄິດວ່າຢ່າງໃດ? ມີທາງອື່ນອີກບໍ່ທີ່ທ່ານຍັງເຫັນຄວາມເປັນຫ່ວງຂອງພຣະເຈົ້າ?

10. ເຕືອນທຸກໆຄົນໃນທ້ອງຮຽນວ່າພຣະເຈົ້າເຫັນຫ່ວງ ພຣະອົງຕ້ອງການຢາກໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ປະສົບການມີຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ. ເວົ້າກັບພຣະເຈົ້າດຽວນີ້ “ຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນຫຍັງເລີຍ ພຣະອົງແມ່ນທຸກສິ່ງ”

12. ອະທິຖານປິດ ຕຽມຕົວນະມັສການ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ຈົ່ງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພັງສັຣເສີນ 116:12-19; ມາຣະໂກ 8:34-37; 2 ຕີໂມທຽວ 1:8-12

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພັງສັຣເສີນ 116; ມາຣະໂກ 8:27-37; 2 ຕີໂມທຽວ 1:1-12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມດີແລະຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງພຣະເຈົ້າ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາ ຖວາຍຊີວິດຈິດໃຈແລະຖວາຍຕົວໃຫ້ກັບພຣະອົງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຕອບສນອງຄຸນງາມຄວາມດີອັນຫລາຍເຫລືອລົ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາ ພຣະອົງຊົງດີ ຫລາຍ ພຣະອົງຊົງກວ້າງຂວາງຫລາຍ ເຮັດຢ່າງໃດຈຶ່ງຈະຕອບສນອງໄດ້.

ແຜນການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ບອກເລົ່າຫລືວ່ານຳມາໃຫ້ເບິ່ງຂອງຂວັນທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ໄດ້ຮັບຜ່ານມາ. ຫລັງຈາກນັ້ນກຳຖາມນັກຮຽນຂອງຂວັນທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຜ່ານມານັ້ນອັນໃດທີ່ດີທີ່ສຸດ?
2. ຂອງຂວັນທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບນັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ບາງຄັ້ງເຮົາແລກປ່ຽນໄປແລ້ວກໍແລ້ວໄປ. ຫລືບໍ່ກໍຂຽນຄຳຂອບໃຈໄປໃຫ້ແລ້ວກໍແລ້ວໄປ. ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະມາສຶກສາເຖິງຂອງຂວັນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດ?

ນຳພາສຶກສາພຣະຄຳພີ

3. ເວົ້າຄືນສອງບົດຮຽນຂອງອາທິດທີ່ຜ່ານມາ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມກວ້າງຂວາງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຄວາມຮັກທີ່ເລິກເຊິ່ງ ໃຫ້ຍົກເອົາໂຍຮັນ 3:16 ຊຶ່ງເປັນລາງວັນຈາກພຣະເຈົ້າ.

4. ເຊີນຄືນນຶ່ງອ່ານເພັງສັຣເສີນ 116:12-19 ວາງຄຳຖາມສົນທະນາ

ຄຳຖາມທີ່ພວກເຮົາພົບຢູ່ໃນ ຂໍ້ 12 ໃຫ້ພວກເຮົາມາຕອບຮ່ວມກັນເບິ່ງ ຈະນະມັສການບໍ່, ຈະຍົກຖ້ວຍແຫ່ງຄວາມພື້ນບໍ່?

ມີຫຍັງແດ່ທີ່ໃຊ້ປະກອບສ່ວນໃນການນະມັສການໃນເວລານັ້ນ? ເຄື່ອງມືປະກອບການນະມັສການໃນໂບດຂອງພວກເຮົາເປັນຢ່າງໃດ? ເຮົາໄດ້ຄິດເຖິງແນ່ນໍ້?

5. ເພັງສັຣເສີນ 116:16 ພວກເຮົາຈະເຫັນ 3 ຢ່າງດ້ວຍກັນ

- ຂ້າພະອົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້
- ຂ້າພະອົງເປັນລູກຊາຍຂອງຄົນຮັບໃຊ້ພຣະອົງ
- ຂ້າພະອົງຖືກປົດປ່ອຍ

ໃນເມື່ອພວກເຮົາຫາກຢູ່ໃນຖານະຢ່າງນີ້ ພວກເຮົາຈະມີຄວາມສໍານຶກຢ່າງໃດ? ຖ້າຄົນຫາກບໍ່ມີສາມັນສໍານຶກແລ້ວກໍແລ້ວໄປ.

6. ນໍາພານັກຮຽນອ່ານມາຣະໂກ 8:34-37 ຖາມນັກຮຽນໃຫ້ພວກເຂົາມີຄໍາຄິດເຫັນຈັກສອງສາມຄົນ ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດ?

- ພຣະເຢຊູໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າຖ້າຜູ້ໃດຢາກຕາມເຮົາມາໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເອົາຊະນະຕົນເອງ ແລະຮັບແບກກາງແຂນຂອງຕົນ ແລະຕາມເຮົາມາ.
- ປະຕິເສດຕົນເອງມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?
- ແບກໄມ້ກາງແຂນ ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? (ຄວາມຕາຍ)
- ອະທິບາຍຂໍ້ 35 ວ່າມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ?

ພຣະເຢຊູຄິດວ່າມະນຸດມັກແລ່ນຕາມວັດຖຸສິ່ງຂອງບໍ່ ຫລາຍກວ່າມັກຕາມພຣະອົງ? ຖືກຫລີຜິດ

7. ອ່ານມັດທາຍ 4:18-22 ຖາມ:

ຮຽກຮ້ອງພ້ອມກັນ, ປະລະ, ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ..... ນີ້ຄືຄໍາຕອບຂອງສາວິກພຣະເຢຊູ

8. ອ່ານ 2 ຕີໂມທົງວ 1:8-12 ໃນນີ້ແມ່ນໂປໂລຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕີໂມທົງວມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການທີ່ຖືກເອີ້ນ, ໃນການທີ່ຖືກທ້າທາຍຕໍ່ຂອງປະທານທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານໃຫ້. ຕອບຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງກ້າເດີນແບບຄຣິສຕຽນຢ່າງທ້າທາຍ?

- ຖ້າພວກເຮົາຫາກມີຄວາມເຊື່ອພຽງພໍ ເວລານັ້ນຄວາມທໍຣະມານຈະໝົດໄປເອງ
- ຖ້າພວກເຮົາຫາກດໍາເນີນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຮົາຈະປາສຈາກບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ
- ພວກເຮົາຈະມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງຂຶ້ນ.

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ

9. ຍາຍເຈ້ຍໃຫ້ນັກຮຽນຄົນລະໃບ ແລ້ວໃຫ້ຂຽນລົງໄປວ່າຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ພຣະເຈົ້າ?

10. ອະທິຖານປິດ ຕຽມຕົວນະມັສການ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າມີນ້ຳໃຈທີ່ດີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 2:41-47; 4:32-35

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ 2:41-47; 4:32-35

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຣິສຕະຈັກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເປັນແບບຢ່າງໃນຄວາມຊື່ນຊົມໃນພຣະເຢຊູ ທີ່ນຳໄປສູ່ການແບ່ງປັນສິ່ງຂອງທີ່ມີ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຈະເຮັດຢ່າງໃດໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ ເພື່ອທີ່ຈະກາຍເປັນຄຣິສຕະຈັກ ຕົວຢ່າງໃນດ້ານການມີນ້ຳໃຈ

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍປະສົບການຂອງຄຣິສຕະຈັກກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຣິສຕຽນຄວນຈະມີນ້ຳໃຈ ແລະຄຣິສຕະຈັກຄວນຈະເຮັດຂຶ້ນຢ່າງນັ້ນ.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ:

1. ເລີ່ມຕົ້ນຫ້ອງຮຽນໃນວັນນີ້ດ້ວຍການວາງຄຳຖາມນັກຮຽນ “ ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຄວນຈະເປັນຢ່າງໃດ?”
ຄຣູຈະສົນທະນາກັບນັກຮຽນ ຫລືວ່າ ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄວາມຄິດເຫັນ

ນຳສຶກສາພຣະຄຳພີ

2. ໃຫ້ຂຽນລຳດັບບົດຮຽນລົງໃນກະດານ
 - ໃຊ້ຊີວິດຮ່ວມກັນ (ກິຈການ 2:41-47)
 - ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ (ກິຈການ 4:32-35)
3. ເຊີນຜູ້ນຶ່ງໃນຫ້ອງທີ່ອ່ານດັ່ງແລະໄວແດ່ ຍືນຂຶ້ນອ່ານ ກິຈການ 2:41-47 .
4. ກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນຄຣູຈະຂຽນຂໍ້ພຣະຄຳພີໃສ່ເຈ້ຍນ້ອຍ ແລ້ວປ່ອນໃສ່ມືຄົນນັ້ນ. “ການສາມັກຄີ ຫ້າມໃນພຣະຄຳພີໃໝ່” ແລະແລ້ວກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນລຸກຍືນຂຶ້ນສເນີຕໍ່ຫ້ອງຮຽນ. ໃຫ້ອ່ານດັ່ງໆ. ແລະສິ່ງ ຕໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານອີກ ຕໍ່ໆກັນໄປ.

5. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ຄຣູເຊິນຄົນນຶ່ງອ່ານ ພຣະຄັມພິເດີມ ພຣະບັນຍັດສອງ 15:4 ແລະໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ ພຣະຄັມພິໃໝ່ ຄາລາເຕັຍ 3:28 ແລ້ວເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນສົນທະນາກັນ ໃຫ້ຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງພຣະຄັມພິ. ຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ເພື່ອຈະໃຫ້ຄົບຖ້ວນໃນການຝຶກຝົນສາວິກ.
ໃຫ້ຄົນນຶ່ງຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຂຽນຂໍ້ຄວາມທີ່ກ່ຽວພັນໃນຄຣິສຕະຈັກລົງໃນກະດານ (ຕົວຢ່າງ: ຮັບສິນລະນິກ, ອະທິຖານ.....)
6. ອີກເທື່ອນຶ່ງ ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງສໍາຄັນທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະແບ່ງປັນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ? ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ ຖ້າມີລາງຄົນຕ້ອງການການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານແນວຄິດ, ດ້ານຄໍາແນະນໍາຈະບໍ່ແມ່ນແຕ່ດ້ານວັດຖຸສິ່ງຊ່ອງພຽງຢ່າງດຽວ.
7. ອ່ານພຣະທັມຄັມພິ ກິຈການ 4:32-35 (ເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ) ໃນຕອນນີ້ ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າຄຣິສຕະຈັກສມັຍກ່ອນພວກເຂົາເຈົ້າພາກັນເຮັດຢ່າງໃດ? ມີສິ່ງໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາຈະຖອດຖອນເອົາມາໃຊ້ໄດ້ໃນປັດຈຸບັນ?
8. ຫັນມາຫາຄຸນລັກສະນະຂອງຄົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຊິນນັກຮຽນເວົ້າຄໍາຄິດເຫັນອອກມາ ຖ້າມີເວລາເຮົາອາດຈະໃຫ້ເວົ້າສອງສາມຄົນ.....

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ

9. ຫັນມາຫາຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດຕາມແບບຢ່າງນັ້ນຫລືບໍ່? ເຮົາຄວນຈະຊ່ວຍເຫລືອບໍ່?
10. ອະທິຖານປິດ ຕຽມຕົວນະມັສການ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ໃຫ້ກຳລັງໃຈສເມີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 4:32-37; 11:19-26; 15:36-40

ເບື້ອງຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ 4:32-37; 9:26-27; 11:19-26; 13:2-3; 14:8-12; 15:1-40

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດນີ້: ບາຣະນາບາເປັນຄົນມີຈິດໃຈກວ້າງໃນຊີວິດຈຶ່ງໄດ້ນຳເອົາຄຳໝູນໃຈຕໍ່ຄົນອື່ນແລະເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ດີຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານໄດ້ຕິດຕໍ່ຫລືມັກໂທຫາໃຜເວລາທ່ານຕ້ອງການຄຳໝູນໃຈ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ຊອກຫາວິທີທາງທີ່ບາຣະນາບາໃຊ້ເພື່ອເອົາມາເປັນສິ່ງວັດແທກຕົວຢ່າງໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຄຸນນະວຸດທິທີ່ດີ.

ບົດນຳ

ປຶ້ມກິຈການໄດ້ເວົ້າເຖິງການຈະເຣີນຂຍາຍຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນສັດຕະວັດທີນຶ່ງ. ບົດຮຽນແລ້ວໄປນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນສມັຍນັ້ນມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ. ພວກເຂົາຍິນດີທີ່ຈະແບ່ງປັນສິ່ງຂອງທີ່ມີນັ້ນໃຫ້ແກ່ກັນແລະກັນ “ໃນພວກເຂົານັ້ນບໍ່ມີຜູ້ຂັດສົນ” (ກິຈການ 4:34). ປໂຍດສອງອັນທີ່ເວົ້າເຖິງເຣື່ອງນີ້ເຫັນຢູ່ໃນປຶ້ມກິຈການ 2:41-47 ແລະ 4:32-35 ຊຶ່ງເປັນການອັດສະຈັນເພາະນ້ຳໃຈອັນປະເສີດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ- ໃນຄຣິສຕະຈັກ ແລະທຸກໆຄົນໄດ້ເສັງສະລະຢ່າງແທ້ຈິງ.

ຫລັງຈາກໄດ້ເວົ້າເຖິງຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ ແລະການເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນແລ້ວ ປຶ້ມລູກາໄດ້ເວົ້າເຖິງບຸກຄົນນຶ່ງຜູ້ມີຊື່ວ່າ ບາຣະນາບາ (4:36-37). ປະວັດສິດນີ້ໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄົນນຶ່ງຜູ້ມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງເພື່ອການຂຍາຍຄຣິສຕະຈັກໃນສມັຍເດີມ. ບາຣະນາບາເປັນຄົນມັກໝູນໃຈຄົນອື່ນ, ເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງອາຈານໂປໂລ ແລະເປັນຜູ້ນຳຄົນເຂົ້າກັນເປັນນ່ວຍງານຮັບໃຊ້.

ໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງສາມເຣື່ອງທີ່ບາຣະນາບາໄດ້ກະທຳໃນປຶ້ມກິຈການ. ນຶ່ງ, ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວເຖິງລາວເປັນຜູ້ມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ (4:36-37). ຍິນດີມອບຂອງດີໃຫ້ຄົນອື່ນລ້າໆແລະ ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງຄົນອື່ນ ນັ້ນເປັນພື້ນຖານໃຫ້ບາຣະນາບາມີພລັງໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປຢ່າງບໍ່ລັງເລໃຈ. ສອງ, ພຣະຄຳພີກ່າວເຖິງການເປັນຜູ້ນຳຂອງລາວໃນຖ້ຳມາກາຄຣິສຕະຈັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະລາວກໍຍັງໄປຊອກຫາອາຈານໂປໂລທີ່ເມືອງຕາໂຊ (11:19-26). ບາຣະນາບາເປັນຜູ້ທີ່ຄົນທັງຫລາຍນັບຖືຢ່າງສູງໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ສາມ, ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວເຖິງການບໍ່ເຫັນດີເຫັນຊອບລະຫວ່າງບາຣະນາບາກັບອາຈານໂປໂລ ແຕ່ຕອນສຸດທ້າຍພວກເພິ່ນກໍມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະຄົນດີຕໍ່ກັນ.

ບາຣະນາບາໄດ້ປາກົດຢູ່ໃນປຶ້ມພຣະຄັມພິໃໝ່ພຽງຊາວເຈັດຂໍ້ເທົ່ານັ້ນ. ຊື່ບາຣະນາບາມີຢູ່ໃນປຶ້ມກິຈ
ການ, 1 ໂກຣິນໂທ, ແລະປຶ້ມຄາລາເຕັງ. ທຸກຂໍ້ທັງໝົດນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງບາຣະນາບາເປັນຄົນມີຈິດໃຈກວ້າງ
ຂວາງ ແລະເປັນຜູ້ມັກໝູນໃຈຄົນອື່ນສເມີ.

ແນະນຳການສອນ:

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ງຕ່າງກັນ

1. ເຊີນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານກິຈການ 4:36-37; 11:22-23; ແລະ 13:1 ໃນຂນະທີ່ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຕັ້ງໃຈຟັງ
ເຣື່ອງຂອງບາຣະນາບານັ້ນ. ຫລັງຈາກອ່ານຈົບແລ້ວບອກໃຫ້ສະມາຊິກອອກຄວາມຄິດເຫັນເຖິງການ
ໝູນໃຈໃນບົດທີ່ອ່ານໄປນັ້ນ.
2. ຮ້ອງຂໍຜູ້ສັກເລົ່າເຣື່ອງທີ່ເຂົາມີຄວາມນ້ອຍໃຈໃນຊີວິດແລະຕ້ອງການຄຳໝູນໃຈ ແລະໃຫ້ບອກວ່າມີຄົນ
ໃດບໍ່ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝູນໃຈໃນຍາມຢ່າງນັ້ນ?
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານກິຈການ 7:54-8:1 ບອກໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງພະຍາມສລຸບວ່າບົດນີ້ວ່າໄດ້ເວົ້າເຣື່ອງ
ຫຍັງ?
4. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແຕ່ລະກຸ່ມບໍ່ໃຫ້ເກີນ 5 ຄົນ ຫລືຢ່າງນ້ອຍແບ່ງໄປສອງກຸ່ມຖ້າມີຄົນບໍ່ພໍເປັນ
ຫລາຍກຸ່ມ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານ ກິຈການ 8:1; 9:1-2; 9:15-16, 27-28 ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວໃຫ້
ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າພຣະຄັມພິທີ່ໄດ້ອ່ານໄປນັ້ນເວົ້າເຣື່ອງຫຍັງ?
5. ອ່ານກິຈການ 11:19-24, ໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຄິດເຖິງຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ບໍ່ເປັນຄຣິສຕະຕຽນໃນຄຸ້ມບ້ານ
ໃກ້ເຮືອນຄຽງ ແຕ່ຕໍ່ມາເຫັນຄົນນັ້ນກັບກາຍມາເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຂຽນຈິດ
ໝາຍໄປຫາຄົນນັ້ນເພື່ອຕ້ອນຮັບເອົາເຂົ້າໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອສະແດງຄວາມຍິນດີທີ່
ຄົນນັ້ນຕັດສິນໃຈຖືກຕ້ອງ.
6. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຮູ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູນັ້ນຄົນທັງຫລາຍຖືວ່າພວກເຂົາເປັນ
ພາກສ່ວນຂອງກຸ່ມຂອງສາສນາຍິວ. ແຕ່ໃນທີ່ຈຸດໃນເມືອງອັນຕີໂອເຊັງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຈິ່ງໄດ້ມີຊື່ວ່າ “ຄຣິສຕຽນ”
ເປັນຄັ້ງທຳອິດ (ກິຈການ 11:26).

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ຖວາຍຕົນເອງກ່ອນ

ຂັ້ນພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 16:1-4; 2 ໂກຣິນໂທ 8:1-15; 9:6-15

ເບື້ອງຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ 24:17; ໂຣມ 15:25-29; 1 ໂກຣິນໂທ 16:1-4; 2 ໂກຣິນໂທ 8-9; ຄາລາເຕັງ 2:10

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດນີ້: ການຮິບໂຣມເອົາຂອງຖວາຍເປັນຂັບສິນແລະສິ່ງຂອງໄປຊ່ວຍຜູ້ຮັບໃຊ້ນັ້ນເພາະອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົວຢ່າງກ່ອນ ແລະຄົນອື່ນມີຄວາມຕ້ອງການ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຖວາຍ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ຊອກຫາແມ່ນຫຍັງເປັນເຫດໃຫ້ມີການຖວາຍຂັບສິນເພື່ອຊ່ວຍຜູ້ຈຳເປັນແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຕັດສິນໃຈຕອບສນອງສິ່ງນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ບົດນຳ

ຄົນໃດມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງຍ່ອມມັກເອົາສິ່ງຂອງໃຫ້ຄົນອື່ນ. ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າຄວນມີຊີວິດຢ່າງນີ້ເພາະພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນທີ່ດີກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພລັງຂອງອົງພຣະເຢຊູຜູ້ຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ພວກເຮົາມີຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງອວຍພຣະພອນໃຫ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຣິສຕຽນຈາກຫລາຍຄຣິສຕະຈັກເພາະພວກເຂົາມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຍອມຖວາຍສິ່ງຂອງເທົ່ານັ້ນ ກ່ອນອື່ນພົດພວກເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົນເອງ. ການກະທຳຂອງພວກເຂົານັ້ນເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີຕໍ່ຄົນທຸກສັມຍ.

ອາຈານໂປໂລໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍທີ່ເພິ່ນໄດ້ກໍ່ຕັ້ງໃຫ້ພວກເຂົາເສັງສະລະຖວາຍເພື່ອຜົນປະໂຫຍດໃນການບັນເທົາທຸກຂອງຄຣິສຕຽນຊາວຍີວ ເພາະຕອນນັ້ນໃນສັດຕະວັດທີນຶ່ງມີດິນແຫ້ງແລ້ງແລະອິດທົວ. ຄຣິສຕຽນຍິວຂາດສະບຽງອາຫານແລະມີຫລາຍຄົນໄດ້ເສັງຊີວິດໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ອາຈານໂປໂລຈຶ່ງສເນີໃຫ້ມີການເກັບຂອງຖວາຍເປັນພິເສດເພື່ອປະຊາຊົນເຫລົ່ານີ້. ການຖວາຍຂອງຄັ້ງນີ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງອາຈານໂປໂລເພາະເຮື່ອງນີ້ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຈິດໝາຍຫລາຍສະບັບຂອງອາຈານໂປໂລ.

ປຶ້ມກິຈການ (ເບິ່ງ ບົດ 20-28), ພິເສດ 24:17) ໄດ້ເວົ້າເຖິງການຖວາຍພິເສດຄັ້ງນັ້ນ. ໂຄງການອັນນີ້ໄດ້ປ່ຽນຊີວິດຂອງອາຈານໂປໂລ ເພິ່ນມີນ້ຳໃຈຢາກໃຫ້ຂອງຖວາຍຄັ້ງນີ້ໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ເຖິງແມ່ນມີເພື່ອນຜູ້ຫວັງດີມາບອກວ່າຈະມີອັນຕະລາຍລໍ່ຖ້າອາຈານໂປໂລຢູ່ຖ້າເພິ່ນກໍ່ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ເຫັນວ່າອາຈານໂປໂລບໍ່ຍ້ານເຖິງແມ່ນຈະຕາຍກໍຕາມ ເພິ່ນໄດ້ໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຄວາມກ້າ

ທານແລະກໍາຖືກຈັບໃສ່ຄູກ. ເພິ່ນໄດ້ຍືນຕໍ່ໜ້າເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຮມຫລາຍຄັ້ງແລະໃນທີ່ສຸດກໍປາກົດຕົວຕໍ່ຈັກກະພັດກາຍຊາເພາະເພິ່ນເປັນຊາດໂຣມັນ.

ເປັນຫຍັງການຖວາຍນີ້ຈຶ່ງເປັນການສໍາຄັນຕໍ່ອາຈານໂປໂລ? ເປົ້າໝາຍຂອງການປະກາດນັ້ນແມ່ນຕໍ່ພວກຕ່າງຊາດ. ມີເພື່ອນຫລາຍຄົນຂອງອາຈານໂປໂລບໍ່ຢາກນໍາຂ່າວປະເສີດໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ. ແຕ່ອາຈານໂປໂລຢາກທໍາລາຍກໍາແພງກັນລະຫວ່າງຊາວຍິວແລະພວກຕ່າງຊາດ. ມັນເປັນພາບງົດງາມທີ່ສຸດໃນເມື່ອພວກຄຣິສຕຽນຕ່າງຊາດໄດ້ສົ່ງປັດຈັຍໄປຊ່ວຍຊາວຍິວ ຜູ້ມີຄວາມທຸກດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງອົງພຣະຄຣິດ. ການຖວາຍນີ້ເປັນຂົວເຊື່ອມຕິດຕໍ່ໃນການສ້າງຄວາມຮ່ວມໄມ້ຮ່ວມມືຂອງຄຣິສຕຽນທົ່ວໄປ.

ແນະນໍາການສອນ:

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ງຕ່າງກັນ

1. ເຕືອນສະມາຊິກໃນຫ້ອງເຖິງປະວັດຂອງທ່ານ George W. Truett ລາວໄດ້ເຮັດວຽກກັບເຈົ້າຂອງສັດລ້ຽງ. ໃຫ້ຕັ້ງຄໍາຖາມຂຶ້ນວ່າ:
 - ກ. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຍັງເຈົ້າຂອງສັດລ້ຽງນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນ ຕື່ນຕັນໃຈເວລາເວົ້າກັບທ່ານ Truett?
 - ຂ. ໃນເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາເທສນາແລ້ວທ່ານເຄີຍມີປະສົບການກັບຄວາມຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າຢາກເວົ້າອັນໃດອັນນຶ່ງກັບທ່ານຫລືບໍ່? ທ່ານຕ້ອງການບອກຄົນອື່ນເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງນັ້ນບໍ່?
 - ຄ. ທ່ານຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບການຖວາຍສິ່ງຂອງແກ່ພຣະເຈົ້າເໝືອນກັບເຈົ້າຂອງສັດລ້ຽງຄົນນັ້ນ?
2. ໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມອີງຕາມຄໍາສເນີຂອງສະມາຊິກໃນຫ້ອງ ແລະໃຫ້ບອກວ່າບົດຮຽນນີ້ອາຈານໂປໂລແບ່ງປັນວ່າໃນຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນຫຍັງເປັນຊັບສິມບັດ?

ຂຽນໃສ່ເຈ້ງແຜນໃຫຍ່ໃຫ້ເຮັດເປັນໂຄງຮ່າງຂອງບົດຮຽນ:

 - ກ. ເກັບຂອງຖວາຍເພື່ອຜູ້ຮັບໃຊ້ (1 ໂກຣິນໂທ 16:1-4)
 - ຂ. ເຮັດໃຫ້ສໍາເຣັດໃນສິ່ງທ່ານໄດ້ລົງມືໄປແລ້ວ (2 ໂກຣິນໂທ 8:1-15)
 - ຄ. ພຣະເຈົ້າພໍພຣະທັຍກັບຜູ້ທີ່ຖວາຍດ້ວຍຄວາມຍິນດີ (2 ໂກຣິນໂທ 9:6-15)
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 16:1-4. ອະທິບາຍວ່າອາຈານໂປໂລແນະນໍາເຖິງວິທີຂອງການຖວາຍຊັບສິນແລະສິ່ງຂອງໃຫ້ຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທປະຕິບັດ. ຕັ້ງຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ກ. ໃນຂໍ້ນີ້ອາຈານໂປໂລແນະນໍາໃຫ້ເກັບຢ່າງໃດ?
 - ຂ. ນັ້ນມີຄວາມໝາຍວ່າພວກເຮົາຄວນຖວາຍຕອນຕົ້ນສັບປະດາເທົ່ານັ້ນບໍ່? ຖ້າບໍ່ແມ່ນ ແລ້ວເພິ່ນໝາຍເຖິງຫຍັງກັນແທ້?
 - ຄ. ຈໍານວນຫລາຍເທົ່າໃດທີ່ອາຈານໂປໂລແນະນໍາໃຫ້ຖວາຍ?
 - ງ. ທ່ານເດີຄິດວ່າຄວນຖວາຍຈໍານວນເທົ່າໃດ?
 - ຈ. ພວກເຮົາຄວນຖວາຍຊັບສິນເງິນທອງໃນຄຣິສຕະຈັກເທົ່າໃດຈຶ່ງເໝາະສົມ?
4. ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 8:1-15. ບອກສິ່ງສໍາຄັນໃນຂໍ້ຕ່າງໆ ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກອອກຄວາມຄິດເຫັນ

ນໍາກັນ.

- ກ. ໃນຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ອາຈານໂປໂລຍົກເອົາຕົວຢ່າງຂອງຄຣິສຕະຈັກທຸກຈົນແຕ່ພວກເຂົາມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງໃນການຖວາຍເພື່ອຄຣິສຕະຈັກຮັ່ງມີຄືໃນເມືອງໂກຣິນໂທຈະເຮັດໄດ້ຄືກັນ.
 - ຂ. ຂໍ້ນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາຫຍັງແດ່ໃນການຖວາຍຂອງພວກເຮົາ?
 - ຄ. ຄົນໃດ ຫລືສະພາບການຢ່າງໃດໄດ້ກະຕຸ້ນໃຈໃຫ້ທ່ານຢາກຖວາຍ?
 - ງ. ຄໍາເວົ້າຫລືປໂຍດໃດໃນຂໍ້ 1-5 ໄດ້ສະແດງເຖິງນໍ້າໃຈອັນກວ້າງຂວາງທີ່ຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງມາກເກໂດເນັງໄດ້ຖວາຍຢ່າງເສັງສະລະ?
 - ຈ. ນອກເໜືອເອົາຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງມາເກໂດເນັງເປັນຕົວຢ່າງແລ້ວ ອາຈານໂປໂລຍັງໄດ້ເອົາອົງພຣະເຢຊູເປັນຕົວຢ່າງອັນສໍາຄັນໃນການຖວາຍ.
 - ສ. ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ເຖິງການຖວາຍອັນສຸດຂີດທີ່ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 9:6-15. ບອກເຖິງສິ່ງສໍາຄັນໃນການຖວາຍນັ້ນແມ່ນຈິດໃຈພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພຣະພອນພວກເຮົາໃນເມື່ອພວກເຮົາຖວາຍດ້ວຍໃຈຍິນດີ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງກ່າວເຖິງສອງສາມຢ່າງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອວຍພຣະພອນເຂົາເຈົ້າ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ການໃຫ້ໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍຂຶ້ນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 20:187-35

ເບື້ອງຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ 20:1-35

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດນີ້: ຊີວິດແລະການຮັບໃຊ້ຂອງອາຈານໂປໂລເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີເຖິງຄວາມສຳຄັນໃຫ້ມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງໃນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງເປັນພຣະພອນໃນການໃຫ້ຫລາຍກວ່າການຮັບ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຊອກຫາວິທີທີ່ອາຈານໂປໂລເອົາມາປະກອບໃຊ້ເຖິງຄຳສອນເລື່ອງການຖວາຍທີ່ວ່າການໃຫ້ໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍຂຶ້ນ ແລະເຮັດແນວໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກຈະມີຈິດໃຈຖວາຍດັ່ງຄຳສອນຂອງອາຈານໂປໂລ?

ບົດນຳ

ການເດີນທາງອອກໄປປະກາດຂອງອາຈານໂປໂລຄັ້ງທີສາມ (ກິຈການ 18:23-23:16) ແຕກຕ່າງກັບສອງຄັ້ງຜ່ານໄປນັ້ນ. ທັງສອງຄັ້ງກ່ອນອາຈານໂປໂລແລະເພື່ອນຮ່ວມງານໄປຍັງຖິ່ນໃໝ່ເພື່ອເທສນາແລະໄດ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສຕະຈັກ. ສ່ວນຄັ້ງທີສາມນັ້ນອາຈານໂປໂລກັບໄປຍັງມຸຍາມຄຣິສຕະຈັກເພື່ອໝູນໃຈໃຫ້ຈະເຣີນເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ.

ອາຈານໂປໂລຕັ້ງໃຈເອົາໄວ້ວ່າຈະເດີນທາງກັບຄືນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກ່ອນວັນເທສການເພັນເຕຄໍສະເຕ (20:16). ຕອນນັ້ນແມ່ນປີ ຄສ 57, ເກືອບເຖິງຊາວຫ້າປີທີ່ເປີເຕເທສນາເວລາອົງພຣະວິນຍາບໍຣິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນວັນເພັນເຕຄໍສະເຕ (ກິຈການ 2). ເຫດຜົນທີ່ອາຈານໂປໂລຢາກໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນແມ່ນເພື່ອນຳຂອງຖວາຍຈາກຄຣິສຕະຈັກຕ່າງຊາດຕໍ່ຊາວຢິວຜູ້ຖືກພັຍພິບັດຂາດອາຫານ ເຮັດຢ່າງນີ້ກໍເປັນການສ້າງຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງຄົນຕ່າງຊາດກັບຄຣິສຕຽນຢິວ. (ເບິ່ງບົດຮຽນທີ 6).

1 ໂກຣິນໂທ 16:1-4 ອາຈານໂປໂລໄດ້ສິດສອນໃຫ້ສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກເກັບໂຮມຂອງຖວາຍ. ຫລັງຈາກນັ້ນສອງສາມເດືອນໃນ 2 ໂກຣິນໂທ ບົດ 8-9, ອາຈານໂປໂລໝູນໃຈໃຫ້ຄຣິສຕຽນເຮັດໃຫ້ສິ່ງທີ່ຕັ້ງໃຈເອົາໄວ້ນັ້ນສຳເລັດ ເພາະມີບາງຄົນຂາດກຳລັງໃຈໃນການຖວາຍນັ້ນ. ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງການເດີນທາງຄັ້ງທີສາມນີ້ອາຈານໂປໂລໄດ້ບອກຄຣິສຕຽນໃນກຸງໂຮມໃຫ້ລໍຖ້າເຖິງແມ່ນວ່າເພິ່ນໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າຈະພົບກັນໜ້າຕໍ່ໜ້າໃນໄວງນີ້ເພາະເພິ່ນຈຳເປັນຕ້ອງໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກ່ອນເພື່ອ “ສົງເຄາະໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ” (ໂຮມ 15:25). ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າອາຈານໂປໂລຂຽນຈົດໝາຍຈາກເມືອງໂກຣິນໂທໄປຫາພວກໂຮມ, ການເດີນທາງໄປກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນເຫັນວ່າເປັນທາງໄກແລະກິງກັນຂ້າມກັບການເດີນທາງໄປກຸງໂຮມ. ການທີ່ນຳເອົາຂອງຖວາຍໄປຊ່ອຍຄຣິສຕຽນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຕ່ນຳເຂົ້າຂອງເງິນຄຳ

ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະການເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນລະຫວ່າງຄຣິສຕຽນກັບພວກຕ່າງ
ຊາດແລະຄຣິສຕຽນຊາວຍິວ. ຄວາມຕັ້ງໃຈວ່າຕ້ອງໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມຂອງອາຈານໂປໂລນັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດ
ພ້ອມເພາະມີພັຍອັນຕະລາຍລໍຖ້າຢູ່ ແຕ່ເຫັນວ່າອາຈານໂປໂລກ້າສຽງ ຍອມຕາຍເພື່ອຄົນອື່ນຊຶ່ງບອກເຖິງ
ຈິດໃຈກ້ວາງຂວາງອັນປະເສີດຂອງເພິ່ນ.

ແນະນຳການສອນ:

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ງຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນສອນໃຫ້ຊອກຫາຮູບ ຫລືເອກກະສານຈາກທັງສີມິມທີ່ເວົ້າເຖິງຜູ້ຄົນມີຈິດໃຈກ້ວາງຂວາງຢາກຊ່ອຍ
ຄົນອື່ນຜູ້ຖືກພັຍອັນຕະລາຍຈາກທັມມະຊາດ ຫລືສົງຄາມ. ເວລາສະມາຊິກມາໃນຫ້ອງຮຽນແລ້ວໃຫ້
ແຈກຢາຍຮູບຫລືເອກກະສານນັ້ນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າອ່ານ ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງແບ່ງ ປັນວ່າມີ
ຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດ.
2. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນສັກແບ່ງປັນປະສົບການເຖິງແມ່ນຮູ້ກ່ອນໜ້າແລ້ວວ່າມັນຈະມີພັຍອັນຕະລາຍແຕ່ຈຳເປັນ
ຕ້ອງໄປເພາະນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ດີແລະຄວນເຮັດ.
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນຫລັງຈາກອ່ານເອກກະສານຫລືເຫັນຮູບຂອງຜູ້ມີນ້ຳໃຈກ້ວາງຂວາງບໍ່ຮີ
ຈາກສິ່ງຂອງແລະຊັບສິນຕີ່ຜູ້ປະເຊີນກັບພັຍພິບັດ.
4. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານກິຈການ 20:17-24 ບອກໃຫ້ຕັ້ງໃຈຟັງແລະຂຽນລົງໃນເຈ້ງຫລືກະດານເຖິງຄຳເວົ້າເປັນ
ທາງລົບຈາກພຣະຄຳພີຂໍ້ທີ່ອ່ານໄປນັ້ນ. ໃຫ້ໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ຄົນພົບນັ້ນບອກເຖິງຄວາມລຳບາກຂອງ
ອາຈານໂປໂລ. ອາຈານໂປໂລຮູ້ດີວ່າເວລາໄປກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວກໍໄດ້ຖືກຈັບແລະຖືກຂ້າ.
5. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າຖ້າພວກເຂົາເປັນອາຈານໂປໂລຕອນນັ້ນພວກເຂົາຈະເຮັດແນວໃດ? ບອກວ່າ
ອາຈານໂປໂລຍອມເສັງຊີວິດເພາະມັນເປັນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າແລະເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ
ສຳເຣັດ.
4. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຄິດເຖິງຄຳແນະນຳອັນດີທີ່ເພື່ອນຜູ້ກຳລັງກ້າວເຂົ້າໄປສູ່ພັຍອັນຕະລາຍເຖິງ
ຕາຍເພາະມີຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນຄຳແນະນຳ ແລະເລົ່າສິ່ງທີ່ຕົນເອງ
ຂຽນນັ້ນໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ. ບອກວ່າຂໍ້ 23-35 ແມ່ນສິ່ງທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ເຮັດເຖິງແມ່ນເພິ່ນຮູ້ຈັກດີວ່າຈະ
ໄດ້ຮັບເຄາະໃຫຍ່ເຖິງຕາຍ.
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ກິຈການ 20:25-35. ບອກວ່າແມ່ນຫຍັງທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ແນະນຳຕໍ່
ເພື່ອນຄຣິສຕຽນດ້ວຍກັນ?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ດຳເນີນຊີວິດແບບໂລບມາກແລະຂາດຄວາມຮູ້ສຶກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 12: 13-21; 16: 19-31; ຢາໂກໂບ 5: 1-6

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 12: 13-21; 16: 14-31; ຢາໂກໂບ 5: 1-6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການບໍ່ສົນໃຈໃນຄວາມຂັດສົນຂອງຄົນອື່ນໆໃນຂະນະທີ່ກຳລັງສະສົມຊັບສົມບັດເພື່ອຕົວເອງຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເວົ້າວ່າຂ້ອຍຈະໃຊ້ຈ່າຍຕາມໃຈບໍ່ໄດ້ໃນເມື່ອຂ້ອຍຫາມາໄດ້ດ້ວຍຄວາມສັດຊື່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຫາວິທີຕອບຂໍ້ຄວາມທີ່ວ່າ ບໍ່ສົນໃຈໃນຄວາມຂັດສົນຂອງຄົນອື່ນໆໃນຂະນະທີ່ກຳລັງສະສົມຊັບສົມບັດເພື່ອຕົວເອງຈະນຳໄປສູ່ຄວາມຈິບຫາຍ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນນັກຮຽນມາເຖິງໃຫ້ຕຽມກະດານ ແລະຕຽມເຈັ້ງຂນາດ 3 ຄູນ 5 ໄວ້. ເວລານັກຮຽນເຂົ້າມາແລ້ວໃຫ້ຢາຍ ເຈັ້ງໃຫ້ຄົນລະໃບ. ຖາມ: ມີໃຜແດ່ຮູ້ວ່າເລົ່າມີລັກສະນະແນວໃດ? ໃຫ້ເວລາສິນທະນາເລັກນ້ອງ.
2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອອກໄປແຕ້ມຮູບເລົ່າເປົ່າສອງຫລັງໃສ່ກະດານ; ໃຫ້ແຕ້ມໃຫຍ່ທີ່ສຸດ; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ສຸບເຮືອງໃນລູກາ 12:13-21, ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ອ່ານ ລູກາ 12:21. ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນໃສ່ເຈັ້ງສອງຫລືສາມຢ່າງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າມັກເກັບໄວ້ ຈົນບາງຄັ້ງສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າທ່າງອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນເອົາເຈັ້ງຂອງຕົນໄປຕິດໃສ່ໃນຮູບເລົ່າທີ່ນຶ່ງທີ່ໄດ້ແຕ້ມໄວ້ໃນກະດານ. ແລ້ວໃສ່ຊື່ເລົ່ານັ້ນວ່າ “ເລົ່າຂີ້ຖີ່.”
4. ຕໍ່ໄປໃຫ້ພານັກຮຽນໃຊ້ເວລາຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າມັກເກັບໄວ້; ໃຫ້ເວລາແບ່ງປັນວ່າເປັນຫຍັງພວກເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງເກັບຮັກສາສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄວ້.

5. ເວົ້າວ່າ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເວົ້າກັບພວກຟາຣີຊາຍໃນລູກາ 16; ຄົນທັງຫລາຍຮູ້ວ່າຟາຣີຊາຍເປັນຄົນຮັກຊັບ (ລູກາ 16: 14). ອ່ານ ລູກາ 16: 19 ແລ້ວເວົ້າວ່າ, ຄົນຮັ່ງມີມັກເງິນ ແລະຄວາມສະດວກທີ່ເງິນສາມາດໃຫ້. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງແດ່ໃນສັມຍນີ້ສແດງໃຫ້ຮູ້ເຣື່ອງການຮັກເງິນ? ໃຫ້ເວລາອອກຄວາມເຫັນຫລືສິນທະນາ.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງຫລືສອງຄົນອ່ານລູກາ 16: 20-31; ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວໃຫ້ເວົ້າວ່າ, ເຣື່ອງນີ້ແມ່ນເວົ້າເຖິງວ່າຜູ້ທີ່ມີຊັບສົມບັດຄວນຈະເຮັດແນວໃດກັບຜູ້ທີ່ມີໜ້ອງ ຫລືຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເລີຍ. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າ ຄົນຮັ່ງມີຄວນເຮັດແນວໃດແດ່ສໍາລັບລາຊະໂຣຜູ້ຍາກຈົນທີ່ຢູ່ປະຕູບ້ານຂອງເພິ່ນ?
7. ເຕືອນນັກຮຽນວ່າ, ພວກເຮົາຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຄົນຮັ່ງຈະໄດ້ໄປແດນມໍຣະນາ ແລະຄົນຍາກຈົນຈະໄດ້ໄປສວັນສເມີໄປ ເພາະພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຊົງສອນຢ່າງນັ້ນ. ແຕ່ການດູແລຄົນຍາກຈົນບອກເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບຸກຄົນນັ້ນໆໃນຄໍາສອນເຣື່ອງໃຫ້ຮັກເພື່ອນບ້ານ ແລະບອກເຖິງຄວາມສັມພັນອັນດີຂອງລາວແລະພຣະເຈົ້າ.
8. ໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຂຽນໃສ່ເຈ້ງວ່າ ການກຸສົນແນວໃດແດ່ທີ່ຈະຊ່ວຍຄົນຍາກຈົນທັງຫລາຍທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກຂອງພວກເຮົາ. ເອົາເຈ້ງທີ່ຂຽນແລ້ວນັ້ນໄປຕິດໃສ່ໃນເລົ້າຮູບທິສອງ; ຂຽນຊື່ໃສ່ເລົ້ານີ້ວ່າ “ເລົ້າເຜື້ອແຜ່.”

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ຢາໂກໂບ 5: 1-6 ແລະໃຫ້ທຸກຄົນຟັງວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງເລົ້າຫລັງໃດເມື່ອໄດ້ຍິນເຣື່ອງນີ້, “ເລົ້າຂີ້ຖີ່” ຫລື “ເລົ້າເຜື້ອແຜ່.” ແບ່ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມແລ້ວໃຫ້ປຽບທຽບເລົ້າສອງຫລັງໂດຍໃຊ້ຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ກ. ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຄືກັນໃນເລົ້າສອງຫລັງ?
 - ຂ. ມີຫຍັງແດ່ທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນເລົ້າສອງຫລັງ?
 - ຄ. ຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາຄືເລົ້າຫລັງໃດ?
 - ງ. ຊີວິດຂອງທ່ານຄືເລົ້າຫລັງໃດ?
 - ຈ. ອີງຕາມ ຢາໂກໂບ 5, ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດສໍາລັບພວກເຮົາ?
10. ບອກວ່າ, ຊັບສົມບັດໃນຢາໂກໂບຖືກປະນາມເພາະມີການສັ່ໂກງຄ່າຈ້າງຂອງຄົນທີ່ກ່ຽວເຂົ້າໃນນາ. ນອກນັ້ນຍັງມີການຂ້າຄົນຊອບທັມທີ່ຕໍ່ສູ້ການສັ່ໂກງຂອງຄົນຮັ່ງມີ.
11. ຖາມ: (1) ມີຫຍັງຜິດບໍ່ຖ້າພວກເຮົາທໍຣະມານຄົນອື່ນເພື່ອຜົນກໍາໄລ? (2) ຄຣິສຕຽນສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ເພື່ອຫລີກເວັ້ນການທໍຣະມານຄົນອື່ນໃນສັງຄົມ?
12. ໃຊ້ເວລາອ້ອນວອນເພື່ອກັນແລະກັນ; ອ້ອນວອນຂໍພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມເມດຕາກະຣຸນາຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຍາກຈົນຖ້າມາກາງພວກເຮົາ; ສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບເພາະການສະສົມຊັບສົມບັດເພື່ອຕົວເອງຈົນໄດ້ພົບຄວາມພິນາດໃນຊີວິດ; ຂອບຄຸນພຣະເຢຊູສໍາລັບຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ແລະສໍາລັບການຊົງສລະພຣະຊົນເພື່ອໄຖ່ຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ຮັກສິ່ງຂອງຫລາຍກວ່າພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມາຣະໂກ 10: 17-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 10: 17-31

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຖືວ່າຊັບສົມບັດ ດີກວ່າການຕິດຕາມພຣະເຢຊູຈະນຳໄປສູ່ຜົນຮ້າຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຊັບສົມບັດແລະຊີວິດຂອງທ່ານ-ທ່ານຈະເລືອກອັນໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິສູດເບິ່ງການປະພຶດໃນຊີວິດຂອງຂ້ອງວ່າແມ່ນຫຍັງສຳຄັນທີ່ສຸດ: ພຣະເຢຊູ ຫລືຊັບສົມບັດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານໄວ້ກ່ອນນັກຮຽນຈະມາເຖິງ; ປະວ່າງໄວ້ເລັກນ້ອຍລະຫວ່າງຫົວຂໍ້.
 - (1) ການຮັກຊັບສົມບັດ (10: 17-22)
 - (2) ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ ຫລືຊັບສິ່ງຂອງ (10:23-27)
 - (3) ສລະດຽວນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ມີໜ້າ (10:28-31)

2. ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ຕໍ່ໄປນີ້ທີ່ພວກເຮົາສາມາດປະໄດ້ງ່າຍທີ່ສຸດ:
 - (1) ອອກກິນເຂົ້ານອກ
 - (2) ເອົາເສື້ອທີ່ມັກທີ່ສຸດໃຫ້ຄົນ
 - (3) ເອົາແຫວນມູນໃຫ້ຄົນ
 - (4) ພາຄົນໄປຕລາດເພາະວິດລາວເພ
 - (5) ເອົາຮິດໃຫ້ຄົນ
 - (6) ສລະຫ້ອງນອນໃຫ້ແຂກ

ນຳພາການສົນທະນາວ່າເປັນຫຍັງຂອງບາງຢ່າງຈຶ່ງສລະໄດ້ງ່າຍ. ຖາມ: ມີຫຍັງແດ່ທີ່ທ່ານຈະສລະຖ້າຄວາມລອດພື້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບການສລະສິ່ງນັ້ນ?

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 10:17-22.
4. ຖາມ: ເສດຖີບໍ່ສາມາດສລະ ຫລືວ່າບໍ່ຢາກສລະຊັບສົມບັດຂອງຕົນ? ພິຈາຣະນາຄໍາຕອບຈາກນັກຮຽນ.
5. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າ ເສດຖີບໍ່ສາມາດສລະ ຫລືວ່າບໍ່ຢາກສລະຊັບສົມບັດຂອງຕົນ? ຂຽນຄໍາຕອບຈາກນັກຮຽນໃສ່ກະດານກ້ອງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 10: 23-27. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍອະທິບາຍພຣະຄໍາຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງໂອດໂອ ແລະເຂັມ. ຫລັງຈາກນັ້ນຖາມວ່າ: ເປັນຫຍັງຊັບສົມບັດຈຶ່ງເປັນອຸປະສັກຂອງການເປັນສາວົກ?
7. ເວົ້າວ່າ, ສົມບັດສາມາດເປັນອຸປະສັກໃນການເປັນສາວົກ. ມີອຸປະສັກຂອງການເປັນສາວົກແນວໃດແດ່ທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກດີ? ຂຽນຄໍາຕອບໃສ່ກະດານກ້ອງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່.
8. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມາຣະໂກ 10:28-31. ເວົ້າວ່າ, ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ສາມາດເປັນອຸປະສັກໃນການເປັນສາວົກ ແຕ່ວ່າກໍ່ມີຜົນຫລາຍຢ່າງໃນການເປັນສາວົກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ໃຊ້ເວລາອ່ານຜົນຂອງການເປັນສາວົກອີກເທື່ອນຶ່ງໃນພຣະທັມ. ຖາມ: ມີຜົນອີກຢ່າງອື່ນບໍ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ກ່າວໃນທີ່ນີ້?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ:(ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ໃຊ້ເວລາຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນນີ້; ໃຊ້ເວລາກັບຂໍ້ 4 (ເວລາອ່ານພຣະທັມສໍາລັບບົດຮຽນນີ້ແລ້ວ ຫລາຍຄົນມັກມີຄວາມຄິດວ່າຄວາມເຜື້ອແຜ່ໃນພຣະນາມພຣະເຢຊູເຮັດໃຫ້ສິ່ງກົດຂວາງຂອງການເຂົ້າແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າຫາຍອອກໄປ. ສິ່ງນັ້ນເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີອິສະລະໄດ້ຢ່າງໃດ? ຊັບສົມບັດປະເພດໃດເຮັດໃຫ້ທ່ານບໍ່ມີເວລາສໍາລັບພຣະເຈົ້າ? ທ່ານຈະແກ້ໄຂກັບສິ່ງນັ້ນຢ່າງໃດ?) ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ໝູນໃຈນັກຮຽນວ່າການເປັນຄົນເຜື້ອແຜ່ແລະການສລະສິ່ງຂອງແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າແລະພຣະເຈົ້າ. ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຂາດການເຜື່ອແຜ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 25: 31-46

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 25: 31-46

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຂາດຄວາມເຜື່ອແຜ່ກັບຄົນຕ່ຳຕ້ອຍແລະຍາກຈົນ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ດູແລອົງພຣະເຢຊູ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຖ່ອມຕົວລົງເພື່ອຮັບໃຊ້ຄົນຕ່ຳຕ້ອຍແລະຍາກຈົນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ຂ້ອງມີຄວາມເຜື່ອແຜ່ກັບທຸກຄົນວິທີໃດແດ່, ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຂ້ອງເຫັນວ່າເປັນຜູ້ຕ່ຳຕ້ອຍແລະຍາກຈົນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານໄວ້:

- ຂະນະທີ່ພວກເຮົາຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະບັນລັງ (25:31-34)
- ແກະແລະການທຳດີຂອງພວກເຂົາ (25:35-40)
- ແບ້ແລະຄວາມບາບເພາະການເມີນເສີຍ (25: 41-46)

2. ຖາມນັກຮຽນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບແກະແລະແບ້; ຫລັງຈາກນັ້ນຖາມ: ອີງຕາມຊີວິດໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າຕົວເອງເປັນແກະ ຫລືເປັນແບ້? ເປັນຫຍັງ? ສັງເກດຄຳຕອບເພື່ອຈະໄດ້ອະທິຖານເພື່ອຄວາມຂາດເຂີນ ແລະຄວາມຫວັງໃຍ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 25:31-34. ອະທິບາຍຄຳວ່າ “ບຸດມະນຸດ” (ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພຣະອົງເອງວ່າ ບຸດມະນຸດ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າຜູ້ຈະມາຄອງຣາຊອານາຈັກພຣະເຈົ້າທີ່ຈະມາເຖິງ)

4. ຖາມ, ມີຜູ້ໃດແດ່ທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຕໍ່ພຣະພັກຂອງບຸດມະນຸດຜູ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນັ້ງ? (ບັນດາປະຊາຊາດຕ່າງໆ). ອະທິບາຍ “ປະຊາຊາດຕ່າງໆ” ໝາຍເຖິງໃຜແດ່?

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 25: 35-40. ສລຸບສິ່ງທີ່ແກະໄດ້ເຮັດແກ່ຜູ້ຕໍ່າຕ້ອຍທີ່ສຸດ. ຖາມ, ຝູງແກະບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າພວກຕົນໄດ້ເຮັດຫຍັງແກ່ພຣະເຢຊູ. ທ່ານຄິດວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງໃຈເຮັດ ຫລືມັນເກີດຂຶ້ນ ເອງ? ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 25: 41-46. ຖາມ:
- ແກະແລະແບ້ແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?
 - ຜົນສຸດທ້າຍຂອງຝູງແກະມີຫຍັງແດ່? ແລະຜົນສຸດທ້າຍຂອງຝູງແບ້ມີຫຍັງແດ່?
 - ຜົນສຸດທ້າຍຕ່າງໆສອນພວກເຮົາແນວໃດແດ່?
7. ບອກວ່າ, ພຣະເຢຊູເລົ່າເຮືອງການຊົງແຍກເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີບົດບາດ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາຢາກເປັນ ແກະໂດຍການກະທໍາຂອງພວກເຮົາ. ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາຮູ້ເຮືອງນີ້, ພວກເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ແປກໃຈໃນ ວັນພິພາກສາ ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າຕົວເອງຈະຕ້ອງເຮັດຫຍັງແດ່ໃນປັດຈຸບັນ.
8. ຖາມ, ແບ້ຈະກາຍເປັນແກະໄດ້ບໍ່? ຫລື ແກະຈະກາຍເປັນແບ້ໄດ້ບໍ່?
9. ຖາມ, ເຮືອງນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາຫຍັງແດ່ ເຮືອງການເປັນຄົນເຜື້ອແຜ່ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມພຣະ ເຢຊູ?
10. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນ ແລະຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງພຣະພັກພຣະເຢຊູໃນ ໃບໜ້າຂອງຄົນທີ່ເຮົາຈະພົບໃນອາທິດນີ້ ແລະຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເປັນແກະ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ຜູກພັນດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ໂກໂລຊາຍ 3:12-14; ເຮັບເຣີ 13:1-8, 14-16
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ໂກໂລຊາຍ 3:12-14; ເຮັບເຣີ 13:1-16
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອບອກສອນວ່າຄຣິສຕຽນຄວນມີຄວາມສັມພັນດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງ.
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ທ່ານຈະສຳແດງການມີໃຈກວ້າງຂວາງແນວໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຊັກຈູງໃຫ້ເຮົາໄດ້ສຳແດງຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາດ້ວຍຄວາມພໍໃຈໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.

ຄຳນຳ

ພຣະທັມ ໂກໂລຊາຍແມ່ນຂຽນຂຶ້ນມາເພື່ອຕັກເຕືອນພື້ນຖານຄຣິສຕຽນໃຫ້ຮະວັງ Gnosticism ລັດທິເຫດຜົນ (ພວກຖຽງເອົາເຫດຜົນ) ຊຶ່ງຕໍ່ຕ້ານກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ ເຂົາສອນວ່າ ພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍເຫດນີ້ຈຶ່ງມີພຣະທັມເຮັບເຣີຂຶ້ນມາ ເພື່ອຍັງຢືນວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງສູງສຸດທີ່ຍອມເສັຍສະລະເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະໄດ້ພົ້ນ, ດັ່ງນັ້ນເມື່ອສລຸບ ໂກໂລຊາຍ ແລະເຮັບເຣີ ແລ້ວສອນວ່າຢ່າເຊື່ອຟັງຄຳສອນຂອງໂລກ ແຕ່ຈຶ່ງໄວ້ວາງໃຈແລະເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນຸ່ງຫົ່ມຄວາມຮັກ: (ໂກໂລຊາຍ 3:12-14)

1. ຂຽນລົງກະດານວ່າ “ເອົາໂບດເປັນບ້ານ ແລະເອົາບ້ານເປັນໂບດ” ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນວິຈັຍອອກຄຳເຫັນນຳກັນ. ຈາກນັ້ນຄຣູອາດເວົ້າເຖິງການຕົບແຕ່ງແລະຮັກສາຄວາມສະອາດບ້ານເຮືອນ, ການຕ້ອນຮັບແຂກມາເຮືອນເຮົາເຮັດແນວໃດ ເຮົາຄວນເຮັດຢ່າງດຽວກັນຫາກເຮົາເອົາໂບດເປັນບ້ານ, ໃນທຳນອງດຽວກັນເອົາບ້ານເປັນໂບດ ຄືເຮົາປາກເວົ້າ, ວາງຕົວຢ່າງໃດທີ່ໂບດ ເຮົາຄວນເຮັດແນວນັ້ນຢູ່ບ້ານຄົງເປັນການດີ.

2. ອະທິບາຍ *ສວມໃນເມດຕາ ໃຈປານີ ໃຈຖ່ອມລົງ ໃຈອ່ອນສຸພາບ ແລະ ໃຈອົດທົນດົນນານ.* ຖາມນັກຮຽນເຮົາຍັງຂາດສິ່ງໃດ? ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້?

ຄິດເຫັນໃຈຜູ້ອື່ນ: (ເຮັບເຣີ 13:1-8).

1. ການຄິດເຫັນຜູ້ອື່ນນັ້ນໂປໂລແນະນຳໃຫ້ເຫັນໃຈແລະຮັກກັນສັນພິນ້ອງ ຄຣູອາດປຽບທຽບຜູ້ອື່ນແລະພິນ້ອງຮ່ວມສາຍເລືອດມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ.

2. ການຄິດເຫັນໃຈຜູ້ອື່ນຮວມທັງແຂກຄົນໄປມາ ໃນບົດຮຽນມີສາມຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ໄດ້ສອນຫຍັງເຮົາ?

1. ສອງຜົວເມັງເດີນທາງໄປເອມາອູດ ໃນລູກາ 24:28-31 ເຂົາໄດ້ຕ້ອນຮັບພຣະເຢຊູ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວຈິນກວ່າພຣະອົງເຮັດໝາຍສຳຄັນ ໂດຍການຫັກເຂົ້າຈີ່ແລ້ວເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າແມ່ນພຣະອົງ.
2. ປະຖົມມະການ 18:1-14 ອັບຣາຮາມຕ້ອນຮັບເທວະດາ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນເທວະດາ.
3. ປະຖົມມະການ 19:1-3 ທ່ານໂລດໄດ້ຕ້ອນ ຮັບເທວະດາ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າແມ່ນເທວະດາ

ມີໃຈກວ້າງຂວາງ: (ເຮັບເຮີ 13:9-16)

1. ຂຽນຄຳສອນບູຮານທີ່ກ່າວວ່າ “ເຂົ້າບ້ານຕາລີ້ວກໍລິວຕາຕາມ” ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄຳເຫັນໂດຍຖາມວ່າ ດີແນວໃດ? ແລະບໍ່ດີແນວໃດ?
2. ເລົ່າເຮືອງການໄປງານສັງສັນນຳຄົນບໍ່ເຊື່ອ ແລະເຊີນຄົນບໍ່ເຊື່ອມາໂບດໃນບົດຮຽນ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄຳເຫັນດ້ວຍ.
3. ໂອ້ລົມກັບນັກຮຽນເຮົາສົມຄວນຈະໄປງານຂ້າງນອກບໍ່? ເມື່ອໄປຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດ ແລະບໍ່ເຮັດຫຍັງແດ່?
4. ອະທິບາຍ “ຍ່າຍອມໃຫ້ຄຳສອນອັນແຕກຕ່າງນັ້ນພາຕົວຫລົງໄປ ເພາະເປັນການດີຢູ່ແລ້ວທີ່ຈະໃຫ້ກຳລັງແຂງຂັນດ້ວຍພຣະຄຸນ ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍອາຫານການກິນ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ຄົນທີ່ປະຕິບັດຕາມ” (ຂໍ້ 9).

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານຢ່າງເໝາະສົມ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 1 ໂກຣິນໂທ 12:4-31ກ; ເອເຟໂຊ 4:11-16; 1ເປໂຕ 4:10-11
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ໂຣມ 12:1-8; 1 ໂກຣິນໂທ 12; ເອເຟໂຊ 4:1-16; 1ເປໂຕ 4:10-11
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານເພື່ອເສີມສ້າງພຣະກາຍ
- ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:** ທ່ານຈະໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານໃນການຖວາຍກຽດພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານໃຫ້ຖືກຕ້ອງເພື່ອຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ.

ຄຳນຳ

ເປີດຫ້ອງຮຽນໂດຍຄຳຖາມວ່າ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຮູ້ຈັກຂອງພຣະຣາຊທານຂອງຕົນເອງບໍ່? ໃຫ້ເວລານັກຮຽນຕອບ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ບໍ່ຕອບບອກເພິ່ນວ່າ ຫາກທ່ານບໍ່ຮູ້ຈັກສ່ວນແວງຫາເພື່ອຈະປະຕິບັດ.

ຂອງພຣະຣາຊມາຈາກພຣະວິນຍານ: (1 ໂກຣິນໂທ 12:4-11)

1. ຂອງພຣະຣາຊທານທຸກຢ່າງໄດ້ມາຈາກພຣະວິນຍານອົງດຽວກັນ, ເພື່ອຈຸດປະສົງອັນດຽວກັນ (ຂໍ້ 4).
2. ການຮັບໃຊ້ Works/Operation ບໍ່ແມ່ນການເວົ້າ ແຕ່ແມ່ນການເຮັດງານຕ່າງໆ ຮວມທັງເຮັດການເຮັດໃຫ້ດີພະຍາດ (ຂໍ້ 6)
3. ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງພຣະຣາຊທານຂອງການປະກາດແຜ່ນດິນສວັນ (ຂໍ້ 8-10).
4. ຂອງພຣະຣາຊທານທຸກຢ່າງນັ້ນຊົງໄດ້ໂຜດປະທານໃຫ້ຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ແປວ່າພຣະອົງເຫັນຜູ້ໃດເໝາະສົມອັນໃດກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນ ເໝືອນພໍ່ຮູ້ຈັກລູກຂອງຕົນ (ຂໍ້ 11)

ຮັບຜິດຊອບຂອງພຣະຣາຊທານ: (1 ໂກຣິນໂທ 12:12-31ກ; ເອເຟໂຊ 4:11-16)

1. ເລົ່າເຮືອງລູກເບິ່ງແຍງພໍ່ກັບແມ່ຍາມເພິ່ນເຖົ້າແກ່ໃນບົດຮຽນ ໂດຍສເພາະແມ່ນລູກຄິດວ່າເປັນພາຣະແທນທີ່ຈະເວົ້າວ່າເປັນໂອກາດທີ່ຈະຕ້ອງຕອບບຸນແທນຄຸນພໍ່ແມ່. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ທ່ານຄິດວ່າແນວໃດ?
2. ໂປໂລຍົກຕົວຢ່າງຂອງຮ່າງກາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງໂບດ, ຄຣູສະທິບາຍຄວາມສຳຄັນຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນຂອງຮ່າງກາຍ ບອກນັກຮຽນວ່າເຮົາທຸກຄົນເປັນພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງໂບດ, ຈາກນັ້ນຖາມນັກຮຽນວ່າ ທ່ານຄິດວ່າທ່ານເປັນພາກສ່ວນໃດຂອງໂບດ? ທ່ານໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງທ່ານແລ້ວບໍ່?
3. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໂຜດປະທານຂອງພຣະຣາຊທານໃຫ້ເຮົາເພື່ອຫຍັງ? ຄຳຕອບໃນເອເຟໂຊ 4:12

4. ເລົ່າເລື່ອງຄົນຈົ່ມວ່າໂບດບໍ່ຈະເຮັດໃນບົດຮຽນ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດໂບດຈຶ່ງບໍ່ຈະເຮັດ? ສຶກສາຄໍາຕອບໃນບົດຮຽນ.

ພຣະປະສົງໃນຂອງພຣະຣາຊທານ: (1 ເປໂຕ 4:1-11)

1. ເປໂຕສອນວ່າການເປັນນໍ້ານຶ່ງໃຈດຽວກັນ, ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນຈະກາຍເປັນອາວຸດຕໍ່ຕ້ານບໍ່ໃຫ້ເຮົາເຮັດຜິດບາບອີກ ເພາະວ່າເຮົາຍັງຈະຕ້ອງຢູ່ໃນໂລກນີ້ຕໍ່. (ຂໍ້ 1-2).
2. ເປໂຕເລົ່າເຖິງຊີວິດກ່ອນໜ້າເຊື້ອພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 3-4) ຖ້າບໍ່ມີອາວຸດປ້ອງກັນເຮົາອາດກັບຄືນໄປເຮັດຄືເກົ່າດັ່ງທີ່ເຮົາເຫັນລາງຄົນໄດ້ກັບໄປເຮັດຄືເກົ່າແລ້ວ.
3. ຄໍາຕັກເຕືອນ ແລະຄໍາຂໍຮ້ອງຂອງເປໂຕ (ຂໍ້ 7-9)
4. ຜູ້ກ່າວເວົ້າບໍ່ແມ່ນໃຫ້ເວົ້າເລື່ອງອື່ນ ແຕ່ໃຫ້ກ່າວພຣະທັມ, ຜູ້ປະຕິບັດຮັບໃຊ້ຄວນເຮັດຕາມກໍາລັງທີ່ຊົງໂຜດປະທານ 7 ຂໍ້ 12).

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸວິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ສັດຊື່ຕໍ່ເງິນຄຳ

ຂັ້ນພຣະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ລູກາ 21:1-4; 1 ຕີໂມທຽວ 6:6-10, 17-19

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄັມພິ: ລູກາ 21:1-4; 1 ຕີໂມທຽວ 6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ເຮົາມີເຮົາຄວນໃຊ້ເງິນຄຳເພື່ອຊ່ອຍຜູ້ອື່ນ

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ເມື່ອເຮົາຮັກເງິນຄຳຫລາຍເຮົາຈະຕັດສິນໃຈໃຊ້ມັນຊ່ອຍຜູ້ອື່ນໄດ້ແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອບອກວິທີໃຫ້ເຮົາໃຊ້ສິ່ງທີ່ເຮົາມີຊ່ອຍຜູ້ອື່ນດ້ວຍຄວາມສັດທາ

ຄຳນຳ

ການຖວາຍເປັນພາກສ່ວນອັນສຳຄັນອັນນຶ່ງຂອງການນະມັສການພຣະເຈົ້າ ເພາະໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້ແຕ່ໃນສມັຍອົພະຍົບຈາກເອຍົບພຸ້ນວ່າ “ ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດມາເຝົ້າເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຄື່ອງຖວາຍເລີຍ” (ອົພະຍົບ 34:20ຂ). ເພາະວ່າຜູ້ຖວາຍນັ້ນເປັນຄືທ້ອນໂຮມຊັບສົມບັດສຳລັບຕົນໃນສວັນ (ມັດທາຍ 6:19-21).

ຖວາຍດ້ວຍເຕັມໃຈ: (ລູກາ 21:1-4)

1. ເຮົາແນ່ໃຈວ່າມີຫລາຍຄົນໃນໂບດເຮົາໄດ້ຖວາຍຢ່າງສມໍ່າ, ສເມີເປັນປົກກະຕິທຸກວັນອາທິດ ຫາກອາທິດໃດເພິ່ນບໍ່ໄດ້ມາເພິ່ນກໍຖວາຍສອງເທົ່າໃນອາທິດຕໍ່ໄປ, ຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ນັ່ງໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານກ່າວຈັກເລັກນ້ອຍເບິ່ງວ່ານັບຕັ້ງແຕ່ເພິ່ນເຮັດແນວນັ້ນມາເພິ່ນໄດ້ຂາດເຂີນແນວໃດບໍ່? ຫາກເພິ່ນວ່າບໍ່ເຄິ່ງຂາດເຂີນກໍເຊິນເພິ່ນທ້າທາຍເພື່ອຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເຮັດຄືເພິ່ນ.

2. ເລົ່າເຣື່ອງໃນພຣະທັມລູກາ 19 ພຣະເຢຊູເວົ້າເຣື່ອງເງິນສາມເທື່ອ;

1. ຄົນເກັບພາສີມີຊື່ວ່າຊັກຂາຍ.
2. ເຣື່ອງເງິນມານາທີ່ຝາກໄວ້ກັບຄົນໃຊ້.
3. ທ່ານນິໂກເດມ ມີເງິນຫລາຍ ແຕ່ບໍ່ພໍໃຈ ລາວຢາກໄດ້ຊີວິດຕລອດໄປເປັນນິດ.

3. ເວົ້າເຣື່ອງເງິນຖວາຍຂອງຄົນຮັ່ງມີແລະເງິນສອງຫລຽນທອງແດງຂອງຍິງໝ້າຍ.

ພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ມີ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:6-10)

1. ເວົ້າເຣື່ອງໂປໂລເຕືອນຕີໂມທຽວໃຫ້ຮະວັງຄູສອນປອມ ແມ່ນເຂົາສອນວ່າ true godly ຈະຕ້ອງເປັນຄົນຮັ່ງມີນັ້ນບໍ່ແມ່ນຄຳສອນພຣະເຢຊູ.
2. ໂປໂລສອນວ່າ “ຈິງຢູ່, ການນັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງນັ້ນ ໄດ້ກຳໄລອັນມະຫາສານແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມພໍໃຈກັບສິ່ງຂອງທີ່ຕົນມີຢູ່” (ຂໍ້ 6). ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດນັ້ນໃຫ້ເບິ່ງໃນບົດຮຽນ.

3. ຄຳແນະນຳສີ່ຢ່າງ ເພື່ອຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ເຮົາຈະພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ເຮົາມີຄື:
 1. ເຮົາຕ້ອງພໍໃຈກັບສິ່ງພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານ.
 2. ເຮົາບໍ່ຕ້ອງທຸກຮ້ອນໃຈນຳສິ່ງຂອງທີ່ເຮົາບໍ່ມີ.
 3. ເຮົາບໍ່ຄວນຄິດຢາກໄດ້ຂອງຜູ້ອື່ນມາເປັນຂອງຕົນ.
 4. ເຮົາຕ້ອງຮຽນຂອບພຣະຄຸນທຸກຢ່າງທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ (1 ຕີໂມທຽວ 4:3-4).
4. ຊັກຊວນນັກຮຽນໂອລິມ “ເພາະວ່າການຮັກເງິນຄຳເປັນເຄົ້າມູນຂອງຄວາມຊົ່ວທຸກຢ່າງ” (ຂໍ້ 10ກ). ເປັນຫຍັງໂປໂລຈຶ່ງວ່າແນວນັ້ນ?

ຄຣິສຕຽນຈະຮຽນຮູ້ຈັກອັນໃດມາກ່ອນ: (1 ຕີໂມທຽວ 6:17-19).

1. ໂປໂລສັ່ງຕີໂມທຽວ “ເຈົ້າຈົ່ງສັ່ງຄົນທີ່ຮັ່ງມີຝ່າຍໂລກ ຢ່າໃຫ້ເຂົາເປັນຄົນມີໃຈອວດອົ່ງຖີໂຕ ຫລືວາງໃຈໃນຊັບສິນອັນບໍ່ຫມັ້ນທ່ຽງ ແຕ່ໃຫ້ໄວ້ໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງປະທານສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ແກ່ເຮົາທັງຫລາຍຢ່າງບໍ່ຮີບູນ ເພື່ອຈະໃຫ້ພວກເຮົາໃຊ້ດ້ວຍຄວາມປິຕິຍິນດີ” (ຂໍ້ 17). ເພາະວ່າຄົນຮັ່ງມີມັກຈະຖີໂຕເມື່ອເປັນຄົນຮັ່ງມີ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກຄົນ, ໃຫ້ສອນເຂົາວ່າຊັບສິນທີ່ມີນັ້ນບໍ່ທ່ຽງໝັ້ນ ແປວ່າບໍ່ແມ່ນຂອງເຂົາຕາລອດໄປ ເມື່ອຕາຍໄປບໍ່ມີໃຜເອົາໄປນຳໄດ້, ສອນເຂົາໃຫ້ຂອບພຣະຄຸນດ້ວຍການຮູ້ຈັກແບ່ງປັນຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ອື່ນ, ໃຫ້ເຂົາສ້າງຄຸນງາມຄວາມດີດ້ວຍຊັບສິນແລະເທື່ອແຮງຂອງເຂົາ (ຂໍ້ 18).
2. ບອກສອນຄົນຮັ່ງວ່າ “ຢ່າງນີ້ຈຶ່ງຈະໄດ້ທ້ອນໂຮມຊັບສິມບັດໄວ້ສຳລັບຕົນ ເພື່ອເປັນຮາກຖານອັນດີສຳລັບຄາວພາຍຫນ້າ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຍຶດເອົາຊີວິດອັນທ່ຽງແທ້” (ຂໍ້ 19).

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌